

வெரிய புராணம் உணர்த்தும் குரு, லிங்க, சங்கம வழிபாட்டில்
தீருமந்திரம் காட்டும் சான்றுகள்

The Important of Guru, Linga, Sangama Worship in
Periya Puranam Evidences Derived From Tirumantiram

திலகவதி இராஜகோபால் / Thilakavathy Rajagopal¹
சரவணன் முத்துராமலிங்கம் / Saravanan Muthuramalingam²

Abstract

Periyapuranam (Great story of narrative) is a compilation of 63 *Saiva* saints' history by the divine Sekkizhar in the reign of Kulothunga Chola II of the 12th century. This research mainly discussed the evidence of guru, linga, sangama worship which were practised by 63 *Saiva* saints normally known as *Nayanmar* in South India during 6th-7th century based on the sacred book *Tirumantiram* (Holy Incantation). The objective of the research is to establish the three types of worship in *Periyapuranam* based on *Tirumantiram*. *Saiva* saints attained enlightenment in three different worship which are identified as *guru*, *linga* and *sangama* worship. *Guru* means master or enlightened soul who guides the disciples in spiritual path. Around 12 *nayanmars* were following this path in order to achieve liberation in life. *Linga* worship practised by 30 of them. *Linga* is a form of representation or symbol of Lord Siva in Saiva sects. *Sangamam* means the holy people of Lord Siva worship and the number of *nayanmar* who are involved are 19. *Guru*, *linga* and *sangama* worship was historically recorded by the divine poet Sekkizhar but the significance of worship was given by one of the earlier *nayanmar* known as Tirumular in his work *Tirumantiram*. *Tirumantiram* is a complete work on Saiva canon discovered by Tiruyanasambandar (also a *nayanmar* at the age of three) in 5th-6th century on his visit to Komuthisvarar temple Thiruvavaduthurai. It is believed that Tirumular wrote his holy book *Tirumantiram* and kept it under the temple *pali peedam* (sacred place) before he went to *tapas*. The three types of worship which were conducted by the 63 *nayanmar* were supported by Tirumular in *Tirumantiram* even though the timeline between *Periyapuranam* and *Tirumantiram* had a huge gap. This study was clearly focused on the importance of *guru*, *linga*, and *sangama* worship as a heart core of *Periyapuranam* based on holy text *Tirumantiram* by saint Tirumular in a poetical way.

Date of submission: 2020-10-23
Date of acceptance: 2020-11-18
Date of Publication: 2020-12-10
Corresponding author's Name:
Thilakavathy Rajagopal
Email: barathi_802000@yahoo.co.uk

Key Words: Periyapuranam, Tirumantiram, Guru, Linga, Sangama.

அறிமுகம்

சமயம், மதம், நம்பிக்கை, வழிபாடு எனப் பல வகைகளாக மனிதர்களின் கடவுள் கொள்கைகளை அடையாளம் காணலாம். எந்தக் கொள்கைகளாக இருந்தாலும் அவை வலியுருத்துவது அன்பு மட்டுமே. அன்பின்

மூலமே இறைவனை உணர முடியும். அன்பிற்கு ஆதாரமாய் விளங்கும் பக்தி மார்க்கத்தைத் தங்களுக்கும் இறைவனுக்கும் இடையே ஊடகமாக அமைத்து வாழ்ந்த அடியார்களின் வழிபாட்டு முறை நாம் கருத வேண்டிய ஒன்றாகும். இறைவனை

¹ The author is a Ph.D candidate at The Department of Indian Studies, University of Malaya. barathi_802000@yahoo.co.uk

²The author is a chairman of Malaysia Hindu Sangam, Sungai Buluh branch & Saiva Siddhantha speaker. Saravanan200271@gmail.com

அடைந்த பாதையைக் காட்டிய அடியார்கள் திருவடிகளை நாம் பணிந்து வழிபட்டால் முக்தி என்பது தின்னமே.

குரு, லிங்க, சங்கம வழிபாடு என்பது அடியார் பெருமக்கள் நமக்கு காட்டிய எளிய வழிபாடாகும். பெரிய புராணத்தில் காணப்படும் அடியார்களின் வழிபாடுகள் இதனையே பகர்கின்றன.

அட்டவணை 1.0 நாயன்மார்களின் வழிபாட்டு முறை

வழிபாடு முறை	நாயன்மார்கள் எண்ணிக்கை
குரு	12
லிங்கம்	30
சங்கமம்	19
சுந்தரரின் தாயும் தந்தையும்	2
மொத்தம்	63

அட்டவணை 1.0-இல் உள்ளப்படி குரு வழிபாட்டை மேற்கொண்டவர்கள் மொத்தம் 12 நாயன்மார்கள், லிங்க மூர்த்தங்களை வழிப்பட்டவர்கள் 30 நாயன்மார்கள், இறுதியாக சங்கம வழிப்பாட்டைப் போற்றியவர்கள் 19 நாயன்மார்கள். சுந்தரரின் தாயையும் தந்தையையும் சுந்தரைப் பெற்றமையினால் நாயன்மார் என்ற மகத்துவப் நிலையை அடைகின்றனர். நாயன்மார்கள் என்ற சொல் தலைவன் என்று பொருள் கொள்ளப்படுகிறது (சுந்தன், 2016). சைவ உலகிற்குத் தலைவர்களாக விளங்குவதால் அடியார்களைத் தலைவர்கள் என்றழைக்கிறோம்.

நம் சமயத்தில் தெய்வங்களின் அவதார சரிதத்தை 18 புராணங்களின் வரிசைகளில் காணலாம். ஆனால் எந்தவொரு புராணத்திற்கும் 'பெரிய' அல்லது 'மஹா' என்ற அடைமொழி கிடையாது. இருப்பினும் அவதாரமற்ற அடியார்களின் வரலாற்றுக் கூறும் இப்புராணத்தைப் மட்டும் 'பெரிய' என்று அடை மொழியிட்டு பெரிய புராணம் என்றழைப்பது இந்நூலின் சிறப்பாகும். இவ்விலகில் எது பெரியது என கேட்ட

முருகப்பெருமானின் கேள்விக்கு ஓளவையார் வழங்கிய பதிலைக் கவனித்தால் பெரியது எது என்பதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.

'பெரியது கேட்கின் எரிதவழ் வேலோய்
பெரிது பெரிது புலனம் பெரிது
புலனமோ நான்முகன் படைப்பு
நான்முகன் கரியமால் உதிரத்தின்
உதித்தோன்

கரிய மாலோ அலைகடல் துயின்றோன்
அலைகடல் குறுமுனி கலசத்தில் அடக்கம்
கலசமோ புவியிற் சிறுமண்
புவியோ அரவினுக்கு ஒருதலைப் பாரம்
அரவோ உமையவள் ஒருசிறு மோதிரம்
உமையோ இறைவர் பாகத் தொடுக்கம்
இறைவரோ தொண்டர் உள்ளத்
தொடுக்கம்

தொண்டர்தம் பெருமை சொல்லவும்
பெரிதே'

ஓளவையார்: தனிப்பாடல்

என பெரியதிற்கு ஓளவையார் விளக்கம் கொடுத்துள்ளார். அடியார் மனதில் ஓடுங்கி உள்ளான் இறைவன் ஆதலால் தொண்டர்தம் பெருமையைக் கூறுவதே பெரிது என்பதனால் சிவனடியார்களின் புராணங்களைக் கூறும் இந்நூல் 'பெரிய புராணம்' என வழங்கிடலானது. வடமொழியில் இந்நூலானது 'உபமன்யு பக்த விலாசம்', 'சிவபக்தவிலாசம்' என்ற பெயரில் வழங்கப்படுகிறது (நடராசன்.பி.ரா., 2016). புராணம் எனும் சொல் வடமொழியில் புரா + அபி + நவம் என பிரித்துப் பார்க்கப்படும். இதன் பொருள் பழையது ஆனால் என்றும் புதியது (அரவிந்தன், 2016). பழைய கதைகள் ஆனால் வருங்காலத்திற்கு வழிகோலாக அமைகிறது. ஆகவே அடியார்களின் பெருமை என்பது 'பெரிய' எனவும் பழங்காலத்தில் நடந்ததனால் 'புராணம்' எனவும் பெயர் பெற்றது.

நோக்கம்

இவ்வாய்வின் நோக்கம் வரலாற்று பெட்டகமாக விளங்கும் பெரிய புராணத்தில் காணப்படும் குரு, லிங்க, சங்கமம் எனும் மூன்று வகை வழிபாட்டு முறைகளைப் பன்னிரு திருமுறைகளில் தோத்திரமாகவும் சாத்திரமாகவும் விளங்கும் 10 ஆம் திருமுறையான திருமந்திரத்தின் பாடல்கள் மூலம் நிறுவுவதாகும். இந்நூலில் இடம்பெறும் குரு, லிங்க, சங்கம வழிபாட்டின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி திருமூலர் தமது நூலான 10ம் திருமுறையான திருமந்திரத்தில் நிறைய அருளியுள்ளார். அதனை சான்றுகளுடன் விளக்கப்படுத்தி அடியார்கள் வழிபட்ட முறையிலுள்ள சூட்சுமங்களை எடுத்துக்காட்டுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

ஆய்வுநெறி

இந்த ஆய்வு பண்புசார் நெறிமுறையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வானது நூலாய்வின் அணுகுமுறை வழி விளக்கப்படுத்தி எழுதப்பட்டுள்ளது. பெரிய புராணத்தில் காணப்படும் வழிபாட்டு முறையின் கருத்தியல் திருமந்திரத்தில் எவ்வாறு அமைந்துள்ளது என்பதனை ஆராய்வதே முதன்மை நோக்கம். நூலாய்வில் ஆய்வுக்குத் தேவையான நூல்கள், கட்டுரைகள், அகப்பக்கங்கள் விளக்கமுறை அணுகுமுறையில் தரவுகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இதன் முக்கிய தரவுகள் அனைத்தும் புலவர் பி.ரா. நடராசனின், சிவ.திருச்சிற்றம்பலத்தின் பெரிய புராணம் விளக்கவுரையிலிருந்து எடுக்கப்பட்டுள்ளன.

குரு வழிபாடு செய்த நாயன்மார்கள்

குரு எனும் சொல் தமிழிலிருந்து வழங்கிய சொல் அல்ல. குரு எனும் அடிப்படையில் சமஸ்கிருதத்திலிருந்து வந்தது. பெரும்பாலான சமஸ்கிருத மந்திரங்களில் குரு எனும் சொல்லைக் காணலாம். 'கு' என்றால் விளக்குபவர் 'ரு' என்றால் இருள் என பொருள்படும். ஆக குருவானவர் மனிதர்களிடம் சூழ்ந்துள்ள அறியாமை இருளை நீக்குபவர் ஆவார். அறிவித்தால்

மட்டுமே பசு அறிந்து கொள்கிறது. பதியோ அனைத்தும் அறிந்த ஒன்று. ஆகவே நம் அறியாமையைப் போக்கி, அறிவிக்கும் தகுதியை உடைய குரு இந்நிலையில் இறைவன் ஆகிறான்(ஞானசம்பந்தம்,1972). ஏன் குரு நிலைக்கு அப்படி ஒரு சிறப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது என ஆராய்ந்து பார்த்தோமானால்; குருவானவர்கள், அடியார் பெருமக்கள் போன்றவர்கள் எந்நேரமும் தன்னை இறைசிந்தையிலே ஈடுபடுத்தி கொள்வதால் நினைத்த மாத்திரத்தில் இறைவனோடு ஒன்றிக்க கடவர். திருமந்திர முதல் தந்திரத்தில் உபதேச பகுதியில் திருமூலர், இப்பூவுலகில் வாழும் மனிதர்களை இறைவனானவன் தன் கருணைமிகுதியால் தடுத்தாட்கொள்ள குருவடிவில் மனித உடம்பெடுத்துப், பிறவிப்பிணி நீக்க உபாயமளிக்கிறார் என பின்வரும் திருமந்திர உபதேசம் மொழிகிறது.

“விண்ணின்று இழிந்து வினைக்குடாய் மெய்கொண்டு

தண்ணின்ற தானைத் தலைக்காவல் முன்வைத்து

உண்ணின்று உருக்கிஓர் ஒப்பிலா ஆனந்தக்

கண்ணின்று காட்டிக் களிம்புஅறுத் தானே”
(திருமந்திரம்: 113)

பரம்பொருள் விண்ணுலகை விட்டிறங்கி, மண்ணுலகை வந்தடைந்து, வினைக்கு இடமான மனித உடம்பெடுத்துத் தண்மை பொருந்திய திருவடிகளை ஆன்மாக்களுக்குப் பாதுகாவலாக வைத்து உள்ளத்துள்ளே தன் திருவருள் புகச் செய்து கல்மனதைக் கரைத்து, அருள் ஒளியால் நெகிழச் செய்து, ஒப்புவமை கூற இயலாத பேரானந்தப் பெருவெள்ளம் பெருக்கெடுத்தோட, கண்கள் அருள் ஒளி கண்டு களிக்கச் செய்து, மன மயக்கங்கள் என்னும் பாசத் தளைகளை எல்லாம் அறுத்தெறிந்தான் (மாணிக்கவாசகன். ஞா, 2016). ஆதியோடு கலந்த இவர்கள் பூசிக்கத்தக்கவர்கள் என்று திருமூலரே திருமந்திரத்தில் அருளிச்செய்துள்ளார். குரு நிலை கண்டவர்கள் நம்மை போன்ற மானுடனே என பூசிக்காதவர்களைப் புல்லரிவாளர் என திருமூலர் நகைக்கின்றார்.

சுத்த சிவன்குரு வாய்வந்து தூய்மைசெய்து இறைவனுக்குச் சமமாக காட்டப்பட்டுள்ளது.

அத்தனை நல்கருள காணா அதிமூடர்

குரு வழிபாடு செய்த நாயன்மார்கள்

பொய்த்தகு கண்ணான் நமரென்பர் புண்ணியர்

அடியார்கள் வாழ்க்கையில் கடைபிடித்த பக்தி மார்க்கத்தில் குரு வழிபாடும் ஒன்று. குருவைச் சரணடைந்து இறைகதியை அடைந்தவர்கள் மொத்தம் 12 பேர். அவர்களின் விபரம் பின்வருமாறு.

அத்தன் இவனென் நடிபணி வாரே.
(திருமந்திரம்: 9)

என குரு வடிவத்தைப் போற்றி

அட்டவனை 1.0 குருவழிபாடு செய்த நாயன்மார்கள்.

எண்	நாயன்மார்	ஊர்	முக்தி நட்சத்திரம்	தொண்டு	குரு
1	திருநாவுக்கரசர்	திருவாமூர்	சித்திரை சதயம்	உழவாரப்பணி	திலகவதியார்
2	திருமூலர்	சாத்தனூர்	ஐப்பசி அசுபதி	திருமந்திரம் இயற்றியவர்	நந்தியபெருமான்
3	நின்றசீர் நெடுமாறர்	மதுரை	ஐப்பசி பரணி	சைவம் வளர்த்தவர்	திருஞானசம்பந்தர்
4	மங்கையற்கரசியார்	மதுரை	சித்திரை ரோகினி	சைவம் தழைக்கச் செய்தவர்	திருஞானசம்பந்தர்
5	குலச்சிறையார்	களந்தை சோழநாடு	ஆவணி அனுஷம்	சிவனடியார்களை வணங்குதல்	சிவனடியார்கள்
6	திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர்	திருளருக்கத்தம் புலியூர்	வைகாசி மூலம்	யாழ் வாசித்தவர்	திருஞானசம்பந்தர்
7	பெருமிழலைக் குறும்பர்	பெருமிழலைக் குறும்பர்	ஆடி சித்திரை	யோகம்	சுந்தரர்
8	கணநாதர்	சீர்காழி	பங்குனி திருவாதிரை	நந்தவனம் அமைத்து மாலை தொடுத்தவர்	திருஞானசம்பந்தர்
9	அப்பூதியடிகள்	திங்கடூர்	தை சதயம்	அறச்செயல்கள்	திருநாவுக்கரசர்
10	சோமாசிமாறர்	திருஅம்பர்	வைகாசி ஆயில்யம்	திருவைந்தெழுத்து ஒதுவது	சுந்தரர்
11	சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்	திருநாவலூர்	ஆடி சுவாதி	சிவபெருமானுக்குத் தோழன். 7ஆம் திருமுறை இயற்றினார்.	சிவமே குருவாக அமைந்தவர்
12	திருஞான சம்பந்தர்	சீர்காழி	வைகாசி மூலம்	1, 2, 3 ஆம் திருமுறை வழங்கியவர். சமணரை வாதில் வென்று சைவத்தை நிலைநிறுத்தினார்	சிவமே குருவாக அமைந்தவர்

கொடிய சூலை நோய் அருளி இறைவன் திருநாவுக்கரசரை ஆட்கொண்டு, இறுதியில் தன் தமக்கையாரின் உதவியை நாடி

குணமடைந்தார். சைவத் திருமுறைகளில் 4, 5, 6 ஆம் திருமுறைகளை வழங்கியார் திருநாவுக்கரசர் என்று செல்லமாக

அழைக்கப்படும் அப்பர் சுவாமிகள் ஆவார். திலகவதியாரையே தன் குருவாக ஏற்று தன் தமக்கை ஆற்றிய சிவதொண்டான உழவாரப்பணியைச் சிவாலயங்களில் மேற்கொண்டார். குருவாக வந்து அப்பர் சுவாமிகளின் அஞ்ஞான இருளைப் போக்கி, அவரை சைவ உலகிற்கு மீட்டு தந்த திலகவதியார் தொண்டு அளப்பரியது ஆகும்.

சுந்தரநாதர் எனும் இயற்பெயர் கொண்டு விளங்கிய திருமூலர் நந்தியபெருமானைக் குருவாக வணங்கி சைவ ஆகமங்களைத் தமிழில் திருமந்திரம் என ஒன்பது தந்திரங்களாக தொகுத்து வழங்கினார். நந்திய பெருமானிடம் சீடனாக தான் இருந்ததையும் அவரிடமிருந்து ஆகமங்களைக் கற்றதாகவும் திருமூலர் தம் பாடலில் குறிப்பிடுகிறார். குரு பாரம்பரியத்திற்குத் தனி பாடல்கள் நிறையவே தமது நூலில் வழங்கி உள்ளார். இறைவனை அடைய சிறந்த வழி சன்மார்க்கம் ஒன்றே என அருதியிட்டு திருமூலர் கூறுகிறார். இதனையே திருமந்திரத்தில் திருமூலர்,

“தெரிசிக்கப் பூசிக்க சிந்தனை செய்யப்

பரிசிக்கக் கீர்த்திக்கப் பாதுகஞ் சூடக்

குருபக்தி செய்யும் குவலயந் தோர்க்குத்

தருமுத்திச் சார்பூட்டு.. சன்மார்க்கந்தானே”
(திருமந்திரம்: 1479)

எல்லாம் வல்ல பரம் பொருளை குருவை முன்னிட்டுக் கொண்டே வழிபடுதல் முக்திக்கு வழி என திருமூலர் பகர்கின்றார். குருவைப் பார்த்து ஆசி பெறுவதும், அவரை பூஜிக்கவும், அவரின் அருள் வார்த்தைகளைச் சிந்தித்து திளைத்திருக்கவும், திருவடிகளை வணங்கி பக்தி செலுத்தவும் சன்மார்க்கம் சரியான வழி. இதனை குருநெறி, குரு பக்தி என பல திருமூலரின் பாடல்களில் பார்க்க முடிகிறது.

பெரிய புராணத்திலும் தவ முதல்வரான திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர், போன்றோர்களைக் குரு நிலையில் நிறுத்தி பல நாயன்மார்கள் பூசை செய்திருப்பதைக் காணலாம். குருவழிபாடு ஞானம் அடைய சிறந்த வழி என கருதப்படுவதற்குப் பல காரணம் உண்டு. அறிவித்தாலொலிய

அறியா பசுவிற்குப் பதியாகி அறிவிக்கும் கர்மத்தைப் புரிபவன் இறைவன். ஞானியரோ அஞ்ஞானத்தைப் போக்குபவர். மனதில் உள்ள மாசுக்களை அகற்றுபவர். அவ்வாறு இறைவனுடைய அருளள் தொழிலைப் புரியும் குரு மெய்ஞானத்தைப் போதித்து இவ்விடத்தில் இறைவனாக கருதப்படுகிறார்.

பிள்ளை பாதி புராணம் பாதி என்று போற்றப்படும் திருஞானசம்பந்தரைக் குருவாக ஏற்று வாழ்ந்தவர்கள் பலர். அவர்களில் திருநீலகண்டர் யாழ்ப்பாணர், கணநாதர், நின்றசீர் நெடுமாறர், மங்கையக்கரசியார் அடங்குவர். குருநிலையில் உள்ளவர்கள் தம்மை நம்பி வந்த சீடர்களைக் கைவிடமாட்டார்கள் என்பதற்கு திருஞானசம்பந்தர் வாழ்க்கையில் நடந்த அற்புதங்கள் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. ஆளுடையப் பிள்ளையார் தமது திருமணத்தின்போது ‘கல்லூர்ப் பெருமணம்’ எனும் பதிகத்தை மண்டபத்தில் உள்ள அனைவரும் மெஞ்ஞான முக்தி அடைந்து பிறவிப்பிணியைப் போக்கி அருள்க என்று இறைவனை நோக்கி பாடினார். உண்மையான குரு தம் சீடர்கள் பிறவி இல்லா பெரு வாழ்வு அடைவதற்கே வழிகோழாக இருப்பார்களேயன்றி மாயவித்தைகளைக் காட்டி மயக்குபவர்களாக இருக்க மாட்டார்கள். இதுவே உண்மையான குருவின் அடையாளங்களாகும்.

அருளாளரின் சிறப்பைக் கேட்டறிந்து சரணாகதி அடைந்த அடியார் பெருமக்களும் பெரிய புராணத்தில் சேக்கிழார் பெருமான் அருளியுள்ளார். அதில் அப்பூதி அடிகள் போற்றதக்கவர். அப்பரின் சைவத் தொண்டின் மகிமையை அறிந்து அவர்பால் ஈர்ப்பு உண்டாகி கவரப்பட்டார். சிவத்தொண்டினை அப்பர் சுவாமிகள் பெயரில் நடத்திய பெருமைக்குரிய அடியவராவார். தம் மனைக்கு வந்திருப்பது திருநாவுக்கரசர் என்று அரியாமலே அடியார்களுக்குச் சிவத்தொண்டு செய்தவராவார். உருவத்திற்கு முக்கியத்துவம் வழங்காமால் அருளாளர்களின் சிவத்தொண்டிற்கு மதிப்பளித்து திருநாவுக்கரசரை தமது குருவாக மானசீக முறையில் வணங்கிய அப்பூதி அடிகள் போன்ற சீடர்கள்

காணப்பெறுவது அரிது. அப்பூதி அடிகள் திருநாவுக்கரசரைக் நேரில் காண இறைவன் திருவுள்ளம் கூடும்போது, சுற்றத்தார் அனைவரையும் அழைத்து அவர்கள் முன்னிலையில் அடியாருக்குத் திருவடி அபிடேகம் செய்து அதனைத் சிரசில் தெளித்து, அருந்தி மகிழ்ந்தார். இந்நிகழ்வை சேக்கிழார் பெருமான் பெரிய புராணத்தில்,

“ஆசனத்தில் பூசனைகள் அமர்வித்து விருப்பினுடன்

வாசம்நிறை திருநீற்றுக் காப்பேந்தி மனந்தழைப்பத்

தேசமுய்ய வந்தவரைத் திருவமுது செய்விக்கும்

நேசம்உற விண்ணப்பஞ் செயஅவரும் அதுதேர்ந்தார்” (பெரிய புராணம்: 1808)

சிவனடியார்களைத் இறைவனாகவே கருதி திருவடி பூசை செய்து, ஆசமனம், தூபம், தீபம், அர்ச்சனை ஆகியவற்றைச் சாற்றி, திருவமுது அளித்துச் சேவை செய்வது வழக்கமான பண்பாக காணமுடிகிறது. குருநிலையில் உள்ள திருநாவுக்கரசரை தான் பூசிக்கும் சிவசொருபமாகக் கருதி வழிபாடு செய்கிறார் அப்பூதி அடிகள். அவ்வாறு வழிபடும் குருபூசையானது சிவனுக்குக் செய்கிற பூசை என கருதப்படுகிறது. மேலும் ஞானிகளுக்குச் செய்கின்ற தர்மங்கள் இறைவனைச் சென்றடையும் என திருமுலர் திருமந்திரத்தில் 1857 ம் பாடலில் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்,

“படமாடக் கோயில் பகவற்கு ஒன்றுசுயில் நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கு அங்குஆகா நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கு ஒன்றுசுயில் படமாடக் கோயில் பகவற்கு அதுஆமே” (திருமந்திரம்: 1857)

ஆலயத்தில் வீற்றிருக்கும் இறைவனுக்குச் செய்யும் தொண்டுகளைவிட, நடமாடும் கோயில்களாக விளங்கும் அருளாளர்களுக்குத் தந்துதவுவது இறைவனையே சென்று சேறும் என பாடல் விளக்குகிறது. அருளாளர்களுக்குச் செய்யும் தொண்டு எப்படி கடவுளைச் சார்கிறது? அதற்கும் பதில் வைத்திருக்கிறார்

திருமுலர். தவசீலர்களான அருளாளர் பெருமக்கள் தன் நலம் கருதாமல் சதா எந்நேரமும் இறைவனை எண்ணி ஒன்றித்து இருக்கையில், அவர்களுக்குச் செய்யும் சேவைகள் இறைவனை சென்றடைகிறது. நினைத்த மாத்திரத்தில், தவசிகள் நொடி பொழுதில் இறைவன் இவர்களுடைய மனதில் பொருந்தும் வரமுடையவர்களான இருப்பதனால் நாம் அருளாளர்களைக் இறைவனாக வழிபடுகிறோம். இதனையே திருமுலர்,

“மாத்திரை ஒன்றினில் மன்னி அமர்ந்துரை

ஆத்தனக்கு ஈந்த அரும்பொருள் ஆனது மூர்த்திகள் மூவர்க்கும் மூவேழ் குரவர்க்கும்

தீர்த்தமதாம் அது தேர்ந்து கொள்வீரே “ (திருமந்திரம்: 1859)

குருவையே இறை மூர்த்தமாக வழிபட்டு இறைகதியை அடைந்த நாயன்மார்கள் நம்பக்தி மார்க்கத்தில் நிறையவே உள்ளனர். குரு சேவையின் மகிமை இதன் மூலம் நமக்கு நன்கு அறியப்படுகிறது. குருவருள் இன்றி திருவருள் இல்லை என உரைக்கும் ஆன்றோர்களின் வாக்கு பொய்மை ஆகுமா.

லிங்க வழிபாடு செய்த நாயன்மார்கள்

சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் எனும் நான்கு வழிபாட்டு படிநெறிமுறைகளில் உருவம், அருவுருவம், அருவம் என மூன்று மூர்த்தங்களை இறை குறியீடாக நம் சமயத்தில் வழிவழியாக கடைப்பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. உருவ வழிபாடு என்பது இறைவனைச் சிலையாக வடித்துப் பூசை செய்வது ஆகும். அருவுருவ வழிபாடு இறை குறியீடுகளை வைத்து பூசை செய்வதாகும். அருவ வழிபாடு இறைவனை யோகநிலையில் வழிபடுவது. அருவுருவமான லிங்கம் சதாசிவமூர்த்தியாகவும் ஜோதி வடிவமாகவும் கருதப்படுகிறது. ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அருட்பெரும்ஜோதியாய் உருவெடுத்து லிங்கத்துள் ஓடுங்கினார் என்கிறது திருவண்ணாமலை புராணம்(தேவநாதர், 2008). சிவபெருமானை லிங்க மூர்த்தமாக வழிபட்ட நாயன்மார்கள் 30 பேர் ஆவர்.

அட்டவணை 1.1 சிவலிங்க வழிபாடு செய்த நாயன்மார்கள்

எண்	நாயன்மார்	ஊர்	முக்தி நட்சத்திரம்	தொண்டு
1	அதிபத்தநாயனார்	நாகை	ஆ வ ணி ஆயில்யம்	பிடித்த முதல் மீனை சிவார்ப்பனம் செய்தல்
2	அரிவட்டாய நாயனார்	கணமங்கலம்	தை திருவாதிரை	அமுது அளித்தவர்
3	ஆனாய நாயனார்	திருமங்கலம்	கா ர் த் தி கை அஸ்தம்	பு ல் லா ங் கு ழ லி ல் திருவைந்தெழுத்தை ஓயாது இசைத்தவர்
4	இசைஞானியார்	திருநாவலூர்	சி த் தி ரை சித்திரை	சு . மூ ர் த் தி சுவாமிகளைத் திருமகனாகப் பெற்றார்
5	உருத்திரபுகபதி நாயனார்	திருத்தலையூர்	பு ர ட் டா சி அசுபதி	நீலில் நின்று நமசிவாயத்தையும் நூரம் ஐபம் செய்தவர்.
6	ஏயர்க்கோன் கலிக்காம நாயனார்	பெருமங்கலம்	ஆனி ரேவதி	சு ந் த ர ர் ஈ ச னை த் தூ து அனுப்பியதை நொந்து கொள்கை மாறாது நின்றவர்.
7	ஐயடிகள் காடவர் கோன் நாயனார்	காஞ்சிபுரம்	ஐப்பசி மூலம்	சிவத்தலங்கள் தோறும் வழிபட்டு பாடியருளியவர்.
8	கண்ணப்ப நாயனார்	உடுப்பூர்	தை மிருகசீடம்	தம் கண்ணை இடந்து அப்பியவர்.
9	கணம்புல்ல நாயனார்	இருக்குவேளூர்	கா ர் த் தி கை கார்த்திகை	விளக்கேற்றும் பணி
10	கலிய நாயனார்	திருஔறியூர்	ஆடி கேட்டை	குருதியில் விளக்கேற்ற துணிந்தவர்
11	கழற்சிங்க நாயனார்	தொண்டை நாடு	வைகாசி பரணி	சிவபூசைக்குரிய பூவை நுகர்ந்த தன் மனைவியின் கையை துண்டித்தவர்
12	கழற்றிறிவார் நாயனார்	கொடுங்கோளூர்	ஆடி சுவாதி	நடராச பெருமானின் சிலம்போசைக் கேட்டவர்
13	காரி நாயனார்	திருக்கடவூர்	மாசி பூராதம்	சிவாலயம் புதுபித்து அடியார் சேவை புரிதல்
14	குங்குலியக் கலய நாயனார்	திருக்கடவூர்	ஆவணி மூலம்	குங்குலியத் தொண்டு செய்தவர்
15	கூற்றுல நாயனார்	களந்தை	ஆடி திருவாதிரை	திருவடியே திருமுடியாகச் சூட்டப்பெற்றவர்
16	கோச்செங்கட் சோழ நாயனார்	சோழநாடு	மாசி சதயம்	மாடக்கோயில் அமைத்தார், தில்லைவாழ் அந்தனர்களுக்கு மாளிகைகள் அமைத்தார்
17	கோட்புலி நாயனார்	நாட்டியத்தான் குடி	ஆடி கேட்டை	திருக்கோயில் திருவமுதுக்காக வைத்த நெல்லை சுற்றத்தார் உட்கொண்டதற்காக வாளால் வெட்டியவர்
18	சடைய நாயனார்	திருநாவலூர்	மா ர் க ழி திருவாதிரை	சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளை மகனாக பெற்றவர்

19	சண்டேசுவர நாயனார்	திருச்சேய்ஞலூர்	தை உத்திரம்	பசுக்களை மேய்த்து மணல் லிங்கத்திற்கு அபிஷேகம் செய்தவர்.
20	சாக்கிய நாயனார்	திருசங்கமங்கை	மார்கழி பூராடம்	பௌத்த மதத்தில் இருந்தே சிவபூசை கல்லால் எறிந்து செய்தவர்.
21	சிறப்புலி நாயனார்	திருஆக்கூர்	கார்த்திகை பூராடம்	வேதம் ஓதி வேள்வி செய்து சிவனடியார்களுக்கு அமுது அளித்தார்
22	செருத்துணை நாயனார்	தஞ்சாவூர்	ஆவணி பூசம்	கோயில் தொண்டு புரிந்தவர். சிவபூசை பூவை நுகர்ந்ததற்காக கழற்சிங்கரின் மனைவியாரின் மூக்கை அரிந்தவர்.
23	தண்டியடிகள்	திருவாரூர்	பங்குனி சதயம்	பிறவிக்குடராய் இருந்து கண் விளங்கப் பெற்றவர்
24	திருஞானசம்பந்தர்	சீர்காழி	வைகாசி மூலம்	திருப்பதிகம் பாடி அருளி சைவ சமயத்தை நிலைநிறுத்தியவர். 1,2,3 திருமுறைகள் வழங்கியவர்
25	திருநாவுக்கரசர்	திருவாமூர்	சித்திரை சதயம்	உழவாரப்பணி செய்தவர். 4,5,6, ஆம் திருமுறைகள் அருளியவர்.
26	நந்தனார்	ஆதனூர்	புரட்டாசி உரோகிணி	திருப்புன்கூரில் திருக்குளம் அமைத்தவர். சிதம்பரம் நாளை போவேன் என உரைத்தவர்.
27	திருநீலநக்க நாயனார்	சாத்தமங்கை	வைகாசி மூலம்	சிவலிங்கத்தின்மேல் விழுந்த சிலந்தியைத் தன் துணைவியார் வாயால் ஊத அதனை அபசாரம் என கருதியவர்.
28	நமிநந்திஅடிகள்	ஏமப்பேறூர்	வைகாசி பூசம்	குளத்து நீரில் விளக்கு எரியச் செய்தவர்.
29	புகழ்த்துணை நாயனார்	செருவிவிபுத்தூர்	ஆவணி ஆயில்யம்	சிவபூசை செய்ய ஈசன் படிக்காசு அருளப்பெற்றவர்.
30	பூசலார்	திருநின்றவூர்	ஐப்பசி அனுஷம்	மனத்தில் சிவாலயம் எழுப்பி பல்லவ மன்னன் கட்டிய கோவிலின் குடமுழுக்கு நாளை தள்ளிவைக்கச் செய்தவர்.
31	மூர்த்தி நாயனார்	மதுரை	ஆடி கார்த்திகை	ஆலவாய்க் கடவுளுக்குச் சந்தனம் அரைத்து கொடுத்தவர்.
32	வாயிலார் நாயனார்	மயிலாப்பூர்	மார்கழி ரேவதி	மனத்தையே கோயிலாக்கிப் பூசை செய்தவர்.

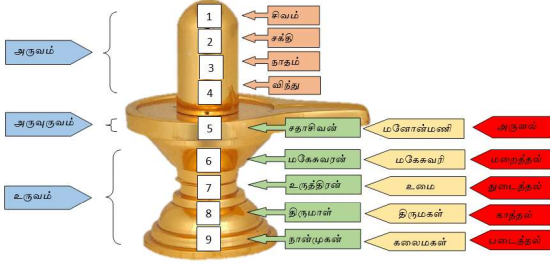
மூலம்: புலவர் பி.ரா. நடராசன், 2016.

சதாசிவ மூர்த்தியாக விளங்கும் சிவலிங்க அருவுருவத்தைச் சிவமாகவே கருதி 30 நாயன்மார்களும் சிரத்தையுடன் வழிபட்டதால் இறைவனை அடைந்தார்கள். அவர்களின் பக்தியை வெளிப்படுத்த ஈசன் திருவுள்ளம் கொண்டு தடுத்தாட்கொண்டது சைவம் கண்ட உண்மை (நடராசன், 2016) .

சிவலிங்கத் தத்துவம்

சதாசிவலிங்கம் என்று குறித்து அழைக்கப்படும் சிவலிங்கம் பல தத்துவம் நிறைந்தது. சிவலிங்கத்தின் அமைப்பில் அனைத்து தெய்வங்களின் கூட்டு இணைந்திருக்கிறது.

கீழ்க்காணும் படம் 1.0 (சதாசிவலிங்கம்) அதனை தெளிவாக விளக்குகிறது.



மூலம்: திருமந்திரம், பாடல் 1731.

சிவபேதமான நவபேதங்கள் இதில் அடங்கி உள்ளது. சதாசிவத்தை வழிபடுவோர்கள் அனைத்து மூர்த்தங்களையும் வழிப்பட்டதாக கொள்ளப்படுகிறது. பரந்து விரிந்து கிடக்கின்ற சிவம் சக்தியோடு இணைந்து திருவருட்சக்தியாக அருவ நிலையில் செயல்படுகிறது. சேக்கிழாரில் கூற்றுப்படி உலகெலாம் உணர்ந்து ஓதற்கு அரியவனாக இருக்கும் இறைவன், கருணையின் அடிப்படையில் அருவுருவ நிலையில் சதாசிவலிங்க மூர்த்தியாகவும், உருவ நிலையில் முறையே மகேசுவரன் மறைத்தல், உருத்திரன் துடைத்தல், திருமாள் காத்தல், நான்முகன் படைத்தல் என தம் சக்தியோடு சேர்ந்து தொழிலாற்றுகின்றார்கள். இதனையே திருமூலர் 1731 பாடலில்,

“வேதா நெடுமால் உருத்திரன் மேல் ஈசன் மீதான ஐம்முகன் விந்துவும் நாதமும் ஆதார சக்தியும் அந்தச் சிவனொடும் சாதாரணமாம் சதாசிவம் தானே”.

வேதம் அருளிய நான்முகன், திருமாள், உருத்திரன், இவர்களுக்கு மேலான மகேசுவரன் இவர்கள் அனைவருக்கும் மேலான ஐந்து முகங்களுடைய சதாசிவன், ஒளி (விந்து), ஓசை (நாதம்), இதற்கெலாம் ஆதாரமாய் விளங்கும் பராசக்தி, முடிவாக உள்ள சிவப்பரம் பொருள் எல்லாமே சதாசிவம் என்றே சொல்லப்படுகிறது என்கிறார்.

மேலும் திருமூலர், சதாசிவலிங்க மூர்த்தத்திற்கு இரண்டு பாதம், பத்து கைகள், ஐந்து முகம், ஒவ்வொரு முகத்திற்கும் மூன்று கண்கள் ஆக 15 கண்கள் என பாடியுள்ளார்.

“கூடிய பாதம் இரண்டும் படிமிசை பாடிய கை இரண்டெட்டும் பரந்தெழும

தேடும் முகமைந்து செங்கண்ணிள் முவைந்து

நாடும் சதாசிவ நல்லொளி முத்தே” (திருமந்திரம்:1730)

இதை உணர்ந்த தவயோகிகள், சித்தர்கள், அருளாளர்கள் சதாசிவ மூர்த்தத்தை வழிபட்டு சிவகதி அடைந்தனர். சதாசிவலிங்க வடிவத்தை வழிபட்ட நாயன்மார்களில் சிலர் அகவழிபாடாக உள்ளத்தில் சிவனை இருத்தி மானசீக சிவபூசை செய்தார்கள். அவர்களில் பூசலார் என்பவர் மனதிலே சிவாலயம் கட்டி குடமுழுக்கு செய்ய விரும்பினார். இதனை அறிந்த சிவபெருமான் தன் அடியாரின் அன்பையும் பக்தியையும் உலகிற்கு உணர்த்த திருவருள் புரிந்தார். அதே காலக்கட்டத்தில் காஞ்சியில் காடவர்கோனாகிய பல்லவ அரசன் கற்கோயில் கட்டினான். குடமுழுக்கு முதல் நாள் சிவபெருமான் அரசரின் கனவில் தோன்றி ‘பூசலாரின் மனக்கோயிலில் நாளை புகவிருக்கிறோம் அதனால் ஆலயப் பிரதிஷ்டை நாளை மறுநாள் ஒத்தி வைக்கவும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்’. துயிலெழுந்த அரசன் பூசலாரைக் காண அவாக்கொண்டு சேனைகளோடு திருநின்ற ஊருக்கு பயணமானான்.

ஊர் அந்தணர்கள் உதவியோடு பூசலாரைக் கண்டு சிவாலயத்தைப் பற்றி வினவியபோது அதிர்ச்சிக்குள்ளானான். மானசீகமாக கட்டிய கோயிலின் விளக்கத்தைப் பெற்ற அரசன், சிவப்பெருமானின் கருணையை எண்ணி நெக்குருகினான். பூசலாரோ எம்பிரானின் திருவிளையாடலை எண்ணி பரவசம் அடைந்தார். ஊர் மக்களோ பூசலாரின் பக்தியைக் கண்டு வணங்கி மெய் சிவிர்த்தனர் (துர்க்காதாஸ், 2017). மானசீக பூஜைக்குதான் எத்தனை மகிமைகள் உள்ளன என்பதை திருமூலர் தமது பாடலில், உள்ளம்

பெருங்கோயில், ஐம்புலன்கள் ஆலயத்தின் காளா மணிவிளக்கு, தெளிந்த சிந்தனை உடையவரின் சீவன் கருவரையில் உள்ள சிவலிங்கம் என்கிறார்.

“உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊன் உடம்பு ஆலயம்

வள்ளல் பிரானாற்கு வாய் கோபுரவாசல்
தெள்ளத் தெளிவார்க்கு சீவன் சிவலிங்கம்
கள்ளப் புலனைந்தும் காளா மணிவிளக்கே”
(திருமந்திரம்: 1823)

மேலும் திருமூலர் ‘மானுடர் ஆக்கை வடிவு சிவலிங்கம், மானுடர் ஆக்கை வடிவு சிதம்பரம்’ எனவும் மனிதர்களின் உடலைப்பற்றி தெளிவாக விளக்கியுள்ளார். இந்த உடலானது சிவலிங்க வடிவம்தான் என உணர்ந்த அருளாளர்கள் இறுதியில் தன்னையே அர்ச்சிக்கதக்கவர்களாக உயருகிறார்கள். கீழ்க்காணும் பாடல் இதனை தெளிவாக உணர்த்துகிறது.

“தன்னை அறியத் தனக்கொரு கேடில்லை
தன்னை அறியாமல் தானே கெடுகின்றான்
தன்னை அறியும் அறிவை அறிந்தபின்
தன்னையே அர்ச்சிக்கத் தானிருந் தானே”
(திருமந்திரம்: 2355)

சதாசிவலிங்க வழிபாட்டின் மகத்துவத்தை அறிந்து உணர்ந்த அருளாளர்கள் நித்தம் சிவபூசனை செய்து தன்னைப் பக்குவப்படுத்தினர். புறத்தில் அர்ச்சித்த சிவத்தை அகத்தில் கண்டப்பின் அதுவாகவே பரிணமித்தனர்.

சதாசிவலிங்க வகைகள்

சிவபூசைக்குரிய சிவலிங்கம் பல வகைகளில் அருளாளர்களும் அவதார புருஷர்களும் வழிபட்ட சரித்திரத்தையும் புராணங்களையும் படித்திருக்கிறோம். சதாசிவ மூர்த்தத்தை முதன் முதலில் அம்பாள் பூசிக்க சிவபெருமான் தேவிக்குச் சுயம்பு மூர்த்தியாய் தோன்றினார். சேக்கிழார் பெரிய புராணத்தில் இவ்வாறு பாடுகிறார்,

நெஞ்சம் ஈசனைக் காண்பதே விரும்பி
நிரந்தரம் திருவாக்கினில் நிகழ்வது
அஞ்செழுத்துமே ஆக ஆளுடைய
அம்மை செம்மலர்க்கை குவிந்தருளித்
தஞ்சம் ஆகிய அருந்தவம் புரியத்
தரிப்பரே அவள் தனிப் பெருங்கணவர்
வஞ்சம் நீக்கிய மாவின் மூலத்தில்
வந்து தோன்றினார் மலைமகள் காண
(பெரிய புராணம்: 1138)

ஆகம முறைப்படி சிவபூசை செய்ய அம்மை திருவுள்ளம் கொண்டமையால் எம்பெருமான் அவரை தென்திசையிலுள்ள காஞ்சி மாநகரத்தில் எழுந்தருளியுள்ளதைக் கூறி அவ்விடம் சென்று பூசையைத் தொடங்குக என்று ஆசீர்வதித்தார். தாயாரும் காஞ்சியில் மாமரத்தடியின் கீழ் அமர்ந்து தவமேற்றிட பெருமானார் சிவலிங்க திருமேனியாக தோன்றினார். இதன் பிறகே சதாசிவலிங்க வழிபாடு தேவர்களாலும், முனிவர்களாலும், அசுரர்களாலும், சித்தர்களாலும், அருளாளர்களாலும், அடியார்களாலும், மனிதர்களாலும் ஏற்றப்பட்டது.

சதாசிவ வழிபாட்டை முறையாக செய்பவர்களுக்கு லிங்கத்தின் தன்மை பொருட்டு வழிபடுவோரின் வாழ்க்கையில் நன்மை பயக்கும் என திருமூலர் கூறுகிறார்.

“மறையவர் அர்ச்சனை வண் படிசந்தான்
இறையவர் அர்ச்சனை ஏய பொன்னாகும்
குறைவிலா வசியர்க்குக் கோமளம் ஆகும்

துறைஉடைச் சூத்திரர் தொல்வாண
இலிங்கமே” (திருமந்திரம்: 1721).

ஞான மறைகளை ஓதி இறைவனை அறிய முற்படும் ஞானானுபவர்களுக்குப் படிக லிங்க அர்ச்சனை மிகுந்த பலனை அளிக்கும் எனவும், தலைமை பொருப்பில் உள்ளவர்கள் பொன்னால் ஆன லிங்கத்தை வழிபட தலைமைத்துவம் சீர்படும் எனவும், வணிகத்துறையில் ஈடுபடுபவர்கள் பச்சை

மரகதத்தினாலான லிங்கத்தை வழிபட பொருள் வளம் உண்டாகும் எனவும், விவசாயம், பிறருக்குத் தொழில் செய்து பிழைப்பு நடத்துபவர்கள் சுயம்பு லிங்கம் வழிபட நல்லது என அறிவுருத்துகிறார் திருமூலர்.

சங்கம வழிபாடு செய்த நாயன்மார்கள்

சங்கமம் என்பது கூடுகை, கலத்தல், ஆறுகள் இணையும் இடம், அடியார் திருக்கூட்டம்,

இயங்குதல் என பொருள்படும்(சென்னை பல்கலைக்கழகத் தமிழ் ஆங்கில மின்னியல் அகராதி, 2011). இலிங்கம் இறைவனது இயங்கா வடிவம் எனவும், அடியார் திருக்கூட்டம் இறைவனது இயங்கும் வடிவமாகும். இயங்கும் அடியார்களைச் சங்கமம் என்றும் நடமாடும் கோவில் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றனர். சிவனடியார்களைச் சிவமாகவே கருதி வழிபட்ட நாயன்மார்கள் 19 பேர் அடங்குவர் .

அட்டவணை 1.2 சங்கம வழிபாடு செய்த நாயன்மார்கள்

எண்	நாயன்மார்	ஊர்	முக்தி நட்சத்திரம்	தொண்டு
1	அமர்நீதியார்	பழையாரை	ஆனி பூரம்	அமுது அளித்துத் திருக்கோவணம் வழங்குதல்
2	இடங்கழியார்	கொடும்பாளூர்	ஐ ப் ப சி கார்த்திகை	நெற்களஞ்சியத்தை களவாடியது சிவனடியார் என அறிந்து மேலும் தானம் அளித்தார்
3	இயற்பகை	காவிரிப்பூம்பட்டினம்	மார்கழி உத்திரம்	சிவனடியார்களுக்கு உதவி புரிபவர். தன்னிடம் உள்ள எதை கேட்டாலும் அளிப்பவர்.
4	இளையான்குடி மாறன்	இளையான்குடி	ஆவணி மகம்	சிவனடியார்களுக்கு அமுது அளித்தல்
5	எறிபத்தர்	கருவூர்	மாசி அஸ்தம்	சிவனடியார்களுக்கு உதவ கோடரியைத் தாங்கியவர்
6	ஏனாதி நாதர்	எயினலூர்	புரட்டாசி உத்திரம்	திருநீற்றுவிடத்துப் பேரன்பு பூண்டவர்
7	காரைக்கால் அம்மையார்	காரைகால்	பங்குனி சுவாதி	சிவனடியார்களை உபசரித்தவர், பல பதிகங்கள் அருளியவர்
8	மகா மாத்திரர்	திருச்செங்காட்டங்குடி	சித்திரை பரணி	அமுது அளித்தார்..பிள்ளைக்கறி இட்டவர்
9	திருக்குறிப்பு தொண்டர்	காஞ்சிபுரம்	சித்திரை சுவாதி	சிவனடியார்களின் துணியைத் துவைத்துச் சுத்தம் செய்து கொடுப்பவர்
10	திருநீலகண்டர்	சிதம்பரம்	தை விசாகம்	திருஓடு அளித்தவர்
11	நரசிங்க முனையர்	திருநாவலூர்	புரட்டாசி சதயம்	திருவாதிரைதோறும் அமுது அளித்து பொன்னும் வழங்கியவர்
12	நேச நாயனார்	காம்பீலி	பங்குனி உரோகிணி	மனத்தில் ஈசன் திருவடியைத் தாங்கி திருவைந்தெழுத்தை ஓதி மெய்யின் துணையால் கோவணமும் உடையும் நெய்து அடியார்களுக்கு வழங்கியவர்
13	புஅழ்ச்சோழர்	உறையூர்	ஆடி கார்த்திகை	போரில் இறந்துபோன வீரரின் ஒருவரின் தலைமுடியில் சடைமுடி இருக்கக்கண்டு அதனைக் கையில் ஏந்தித் திருவைந்தெழுத்து ஓதித் தீக்குளித்தவர்

14	மானக்கஞ்சாறர்	கஞ்சாறார்	மார்கழி சுவாதி	அடியார்களுக்கு வேண்டியதை வழங்கும் வகையில் தன் மகனின் கூந்தலை அரிந்து கொடுத்தவர்
15	முருக நாயனார்	திருப்புகலூர்	வைகாசி மூலம்	மலர்தொடுத்து இறைவனுக்குச் சூட்டியவர்
16	முனையடுவார்	திருநீடூர்	பங்குனி பூசம்	போரில் ஈட்டியப் பொருளைக் கொண்டு அடியார்களுக்கு அமுது அளித்தார்
17	மெய்ப்பொருள் நாயனார்	திருக்கோவலூர்	கார்த்திகை உத்திரம்	சிவனடியார்களின் திருவேடத்தையே சிவபெருமானாகக் கருதி வழிபட்டவர்
18	விறண்மிண்டர்	செங்குன்றூர்	சித்திரை திருவாதிரை	சிவனடியார்களை வணங்காது சென்ற சுந்தரரைப் புறம்பு என்றவர். சிவாலயம்தோறும் தரிசனம் செய்தவர்
19	கலிகம்பர்	பெண்ணாடகம்	தை ரேவதி	சிவனடியார்களுக்கு அமுது படைத்தவர். தாமதமாக சிவனடியார்களைக் கவனித்த தன் மனைவியின் கையை வெட்டியவர்

மூலம்: புலவர் பி.ரா. நடராசன், 2016.

இன்றளவு போற்றப்படும் பெரிய புராணம் எழுவதற்குக் காரணமாக இருந்த திருத்தொண்டர் திருக்கூட்டத்தின் மகிமையைக் குறிப்பிடாமல் போவது சிறப்பின்மையாகும். சைவத்திருமுறைகள் பன்னிரடனுள் முதல் நூலான இறைவனால் அடியெடுத்துத் தந்தருள சுந்தரர் பாடி அருளியது திருத்தொண்டர் தொகை ஏழாந்திருமுறையிலும், அதன்பின் பொல்லாப்பிள்ளையார் அருள்பெற்ற நம்பியாண்டார் நம்பிகள் அருளிய வழி நூலான திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி பதினோராந்திருமுறையிலும், தொடர்ந்து தெய்வப் புலவர் சேக்கிழார் அருளிய சார்பு நூலான திருத்தொண்டர் புராணம் எனும் பெரியப்புராணம் பன்னிரண்டாந்திருமுறையாகவும் அமைந்துள்ளமை சிறப்பாகக் குறிப்பிடக்கதாகும்.

பெரிய புராணம் அமைவதற்கு முதல்நூலாக இருந்த சுந்தரரின் திருத்தொண்டர்தொகை அடியார் திருக்கூட்டத்தைச் சிறப்பிக்கவே

சிவபெருமான் சுந்தரருக்குத் 'தில்லைவாழ் அந்தணர் தம் அடியாருக்கும் அடியேன்' என்று முதலடி எடுத்து திருவாய்மொழிந்து அருளினார் (திருச்சிறற்பலம், 2012).

சங்கம் வைத்து தமிழ் வளர்த்தனர் தமிழர்கள் என்பதுபோல் ஆன்மீகத்திலும் அடியார்கள் ஒன்று கூடி பக்தி செலுத்துபவர்களை வணங்குவது சங்கம வழிபாடு எனப்படும். அருளாளர்களா மருளாளர்களா என்பதை ஆராயாமால் சிவசின்னத்தைக் கண்டவுடன் விழுந்து வணங்கும் பண்புகொண்டவர்களே சங்கம வழிப்பாட்டைக் கடைபிடித்தவர்கள்.

அடியார்களிலே அடியார் திருக்கூட்டத்தோடு திருவாழார் தியாகேசர் ஆலயத்தில் அமர்ந்திருந்த விறண்மிண்டர், அடியார்களை வணங்காமல் ஆலயத்தினுள் புகுந்த சுந்தரரைப் புறம்பு என தள்ளி வைத்தார். இதை அறிந்த அடியார் ஒருவர் சிவபெருமானின் அன்புக்குரிய சுந்தரரின் பெருமைகளைக் கூற 'அப்படியா, ஆக

சிவபெருமானும் புறம்பு' என சீறினார் (நடராசன்.பி.ரா., 2016). அடியார்களை வணங்காத அருளாளர்களும் பரம் பொருளையும் புறம்பு என ஒதுக்கி வைத்த விறன்மிண்டரின் கோபத்தை உணந்தார் சிவபெருமான். விறன்மிண்டரின் மனம் குளிர வைக்க சுந்தரரை அடியார் திருக்கூட்டத்தைப் போற்றி பாடுமாறு கூற, சிவ பரம் பொருளே முதல் அடி வழங்கி 'தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்' என திருத்தொண்டர் தொகை அருளிச்செய்ய ஆசி அருளினார்.

இத்தனை பெருமை வாய்ந்த அடியார் திருக்கூட்டத்திற்கு விளைவிக்கும் தீமைகளைத் திருமூலர் பெருமான் சிவனடியார்களை நிந்திப்போர் அடையும் கேடுகள் எனும் அத்தியாயத்தில் அருளிப் பாடுகிறார்,

ஆண்டான் அடியவ ரார்க்கும் விரோதிகள்

ஆண்டான் அடியவர் ஐயமேற் றுண்பர்

ஆண்டான் அடியாரை வேண்டாது பேசினார்

தாந்தாம் விழுவது தாழ்நகரமாகுமே

(திருமந்திரம்: 537)

என பரசிவப் பொருளை ஆராதிக்கும் தொண்டர்கள், லௌகீக மார்க்கத்திற்கு வித்தியாசப்பட்டவர்கள். சிவத் தொண்டர்கள் பசி எடுக்கும் வேளையில் இரந்துண்டு, தம் பசியைத் தணித்துக் கொள்வார்கள். அப்படிப்பட்ட உத்தம சிவத் தொண்டர்களை அருவருக்க வைக்கும் முறையில் நீசமொழி சொன்னவர்கள் மிகவும் கேவலமான நகரத்தில் வீழ்ந்துழக் கூடிய வகையில் தாமே கேட்டினைக் தேடிக் கொண்டவர்களாவர் என்றுரைக்கப்படுகிறது (இறைவன்பன், 2018). நமிநந்தியடிகள் எனும் நாயனார் முப்பொழுதும் சிவபெருமான் திருவடியையே எண்ணி ஓயாமல் இன்பம் அடைவார். ஒருநாள் பெருங்காதலோடு புற்றிடங் கொண்ட புனிதரை வணங்கி அருகில் உள்ள அறநெறி ஆலயத்தில் விளக்கேற்ற நெய் வேண்டி அங்கிருந்த ஒரு வீட்டின் முன் நிற்க அது சமணர்கள் குடிக்கொண்ட வீடாக இருந்தது. நீர் ஊற்றி விளக்கு ஏற்றுக்

என நமிநந்தியடிகளை நகையாடி நெய் தர மறுத்தனர். ஆலயம் திரும்பிய அடிகள் இறைவன் முன்பு மனமுருகினார். இறைவன் அசரீரியாக அருகில் குளத்தில் உள்ள நீரை ஊற்றி விளக்கு ஏற்றுக் என கூற, அடியாரும் அவ்வாறே செய்து நீரில் விளக்கேற்ற தீபம் எறிவதை கண்ட சமணர்கள் தலை குனிந்தனர். அடியாரின் பக்தியின் விளைவு ஊர் மக்களுக்கு தெரிய சோழ மன்னனையும் எட்டியது. நமிநந்தி அடிகளின் சிவத்தொண்டு சோழமன்னனாலும் மக்களாலும் போற்ற சைவம் தலைத்தோங்கியது. அது சமயம் சமணர்களுக்கிடையே பூசல் தோன்றி திருவாரூரை விட்டு விலகினர். ஆகவே அடியார்களையும் அருளாளர்களையும் நிந்திப்பது பெரும் துன்பத்தை அளிக்கவல்லது என்பதனை இப்பாடலின் வழி தெளிவாக தெரிந்து கொள்ளலாம். ஆனால் இக்காலக்கட்டில் நேற்றுப் பேய்ந்த மழையில் பூத்த காளான்கள் போல் தோன்றியுள்ள பல அசற்குருக்கள் சத்தியமான அடியார் பெருமைகளுக்கும் அருளாளர் சேவைகளுக்கும் பங்கம் விழைவிக்கும் வகையில் நடந்து கொள்வது மிகவும் வருத்தம் அளிப்பதாகவே அமைந்துள்ளது. உண்மையான சற்குருவின் விளக்கத்தை அளித்த சித்தபுருஷர் திருமூலராகவேதான் இருக்க வேண்டும்.

“மந்திர தந்திர மாயோக ஞானமும்

பந்தமும் வீடும் தரிசித்துப் பார்ப்பவர்

சிந்தனை செய்யாத் தெளிவியாகாது ஊண்பொருட்டு

அந்தகர் ஆவோர் அசற் குருவாமே”

(திருமந்திரம்: 2045)

குருவானர் சீடர்களுக்கு வழிகாட்டலாக நின்று ஆன்மீகப் பாதையில் மேலும் சித்தி பெற மந்திரங்கள், தீக்கைகள் வழங்குவார்கள். குருவானவர் தவ வாழ்க்கை மேற்கொண்டு உலக இன்பங்களை விடுத்து இறைவனை அடையும் மார்க்கத்தைப் போதிப்பராவர். நிலையில்லா உலக சொத்துகளில், பந்த பாசங்களில் நாட்டம் இல்லாதவராகவும் இருந்து, நிலையான யோக ஞானத்தை

அடைந்தவர்களாக இருப்பர். இதுபோன்ற குருவினிடம் சென்று பாடம் கற்காமல் வயிற்றுப் பிழைப்பிற்காக மடம் நடத்துபவர்கள் அசற்குரு என திருமூலர் பகர்கிறார்.

செல்லும் பாதையை வழிகாட்ட குருடர்களின் உதவியை நாடினால் வழிதவறி தவறான பாதைக்கு இட்டுச்சென்று குழியில் விழ காரணமாவதுபோல், நல்ல ஞானமும் தெளிவும் அற்ற அசற்குருவின் பாதையில் சென்றால் அறியாமை எனும் குழியில் விழுவோம் என கீழ்க்காணும் பாடலில் காணலாம்,

“குருடர்க்குக் கோல்காட்டிச் செல்லும் குருடர்

முரணும் பழங்குழி வீர்வார்கள் முன்பின் குருடனும் வீழ்வார்கள் முன்பின் அறவே குருடனும் வீழ்வார் குருடரோடு ஆகியே” (திருமந்திரம்: 2048)

‘குருடும் குருடும் குருட்டாட்டம் ஆடி, குருடும் குருடும் குழி விழுமாறே’ என அப்பொழுதே திருமூலர் 1680வது பாடலில் அபக்குவன் எனும் அத்தியாயத்தில் விளக்குகிறார். குருடும் எனும் முதல் சொல் பக்குவம் அடையாதவர்களையும், இரண்டாம் முறை குருடு அறியாமையால் அஞ்ஞான ஆசிரியனைத் தேடுபவர்களையும் குறிப்பிடுகிறார்.

முடிவுரை

சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் தவிர பக்தி மார்க்கம் வழியாகவும் இறை பேரருளைப் பெற முடியும் என்பதை பெரிய புராண திருதொண்டர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றின் மூலம் அறியலாம். திருமூலர் நாயனார் உணர்ந்து எழுதிய திருமந்திர சான்றுகளுடன் அவற்றை தொடர்புபடுத்திகையில் திருமுறைகள் வெறும் தோத்திர நூல் மட்டுமல்லாமல் நம்மை வழிநடத்தும் சாத்திரங்களாக அமைகின்றன. குரு, லிங்க சங்கம வழிபாட்டின் மகத்துவத்தைத் திருமந்திர பாடல்களுடன் நுண்ணோக்கி பார்க்கையில் அடியார்களின் வழிபாடு வெவ்வேறாக அமைந்தாலும் அடிப்படை நோக்கமானது சிவத்தை அடைவதாகவே உள்ளது. அந்த சிவத்தை அடைய மூலமாக இருக்க வேண்டியது கருணையும் அன்பும். 63 நாயன்மார்களும் இறைவன் மீது தீவிர அன்பு கொண்டவர்களாக இருந்தனர். அந்த அன்புதான் சிவத்தை உணர வழிவகுத்தது எனலாம். அன்பே சிவம் என ஆரும் அறிந்தப்பின் அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந்தாரே எனும் திருமூலரின் பாடலுக்கேற்ற மையக் கருத்தைப் பெரிய புராணத்தில் பழமையான வரலாற்றுச் செய்யுள் வடிவில் தொகுத்து வழங்கிய சேக்கிழாரின் திருவடி போற்றுதற்குரியது ஆகும்.

Referances:

- Aravinthan. (2016). *India Arithal Muraigal*. Chennai: Kizhaku Publications.
- Avvaiyar.(2020, Oktober 26). <https://www.ytamizh.com/avvai-thiruvalluvamalai.php>.
- Dharmalingam, N. (2020,Oktober 26). <http://saivanarpani.org/home/index.php/2020/02/29/126-sathaasivalingam/>. Retrieved from <http://saivanarpani.org/home/>.
- Durgadass, S.K.Swami. (2017). *Arubathu Movar Kathaigal*. Chennai: Prema Publications.
- Gnanasambandhan, A.S. (1999). *Sekkizhar Thantha Selvam*. Chennai: Gangai Publications.

Iraianban. (2018). *Tirumantiram Mulamum Uraiyum*. Chennai: Kaleswari Publications.

Kanthan,K.(2016). (2020,Oktober 25).

http://www.tamilvu.org/tdb/titles_cont/sculpture/html/nayanmarkal.htm. Retrieved from <http://www.tamilvu.org/>

Manikkavasagan, Gna. (2016). *Tirumular Tirumantiram*. Chennai: Uma Publications.

Nadarajan, P., R. (2016). *Periya Puranam*. Chennai: Uma Publications.

Tamil Lexicon University of Chennai. (2020,Oktober 26).

<http://www.tamilvu.org/library/dicIndex.htm> Retrieved from <http://www.tamilvu.org>

Thiruchitrabalam,Siva. (2012). *Periya Puranam*. Chennai: Gangai Publications.